

Opeenvolgende profetische gebeurtenissen voorafgaand aan het einde van de huidige tijdsbedeling

(deel 8)

Hoofdstuk 11

De wederkomst van Jezus Christus in verband met Juda en Israël

Het vraagstuk van de Joden en dat van Israël¹

Zowel in het Evangelie volgens Mattheüs, alsook volgens Lukas vinden wij de woorden opgetekend, die van **een massale bekering van het Joodse volk** getuigen:

- “Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Here!” (Matth. 23:39, HSV)
- “...Voorwaar, Ik zeg u dat u Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen zijn dat u zult zeggen: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Here.” (Luk. 13:35, HSV)

En dit zou geschieden na een lange tijd van Gods oordeel over dit volk: “Ziet uw huis wordt u woest gelaten” (Matth. 23:38, SV). Ook Lukas 21:24 spreekt de oordeelsprofetie uit: “En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenen (SV: alle volken). En Jeruzalem zal door de heidenen vertrap

¹ Er is een verschil tussen Israël en het Jodendom. Wij willen dit in het kort proberen uit te leggen. In eerste instantie bestaat het volk van Israël uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het “huis van Israël” en het “huis van Juda” (de zgn. Joden). Het “huis van Israël” (ook wel Efraïm-Israël genoemd) is het 10-stammenrijk dat in de loop van de geschiedenis, door de Assyrische ballingschap, weggevoerd werd uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij, tot op heden, in het “verborgen” wonen. Het zijn vooral de zgn. “christelijke” landen in Noordwest-Europa en de landen, waar velen uit Noordwest-Europa later naar toe zijn geëmigreerd, zoals Amerika, Canada, Zuid-Afrika en Australië. Het “huis van Juda” is het 2-stammenrijk, namelijk het volk van Juda, Benjamin en Levi, dat in de dagen van Jezus rondwandeling op aarde in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. (Het huis van) Juda, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (Rom. 11:25).

• Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – het artikel “ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëli-sche identiteit van ALLE 12 stammen” van A. Klein. (noot – AK)

(SV: *vertreden*) worden, TOTDAT de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn.” Deze profetie is waarachtig: Door de eeuwen heen is het land, waar Israël woonde, door de heidenen vertreden geweest... en nog zijn “de tijden van de heidenen” NIET vervuld...

Echter, door de gebeurtenissen van de laatste decennia – het op wrede, ja gruwelijke wijze vermoorden van méér dan 6.000.000 Joden onder het nazi-regime (tijdens de 2de wereldoorlog van 1940-1945) met, niet lang daarop volgend, de stichting van de “Staat Israël” op 14 mei 1948 – is alles met betrekking tot Juda en Israël beslist weer **heel actueel** geworden! Door velen wordt sindsdien dan ook, met enige regelmaat, de vraag gesteld of “de rol van Israël in de heilshistorie – dat wil zeggen: haar rol in de geschiedenis van de volkeren – al is uitgespeeld?” Velen beantwoorden deze vraag bevestigend, anderen beweren weer iets anders.

Een feit is dat de vloek, die het Joodse volk over zichzelf heeft uitgesproken met de woorden: “Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen!” (Matth. 27:25, SV) menigmaal grote ellende over dit volk heeft gebracht! Velen vinden hierin de gedachte van “rechtvaardiging” opgesloten van het herhaaldelijk met kracht opdoemend “antisemitisme”! Maar... **alleen de Schrift geeft het waarachtige antwoord op het vraagstuk van de Joden en dat van Israël.**²

Het betreft hier allerm minst een kwestie die aan de oppervlakte ligt; integendeel, maar de Schriftopenbaring doet ons verstaan dat één en ander – gezien langs de profetische lijn – deel vormt van “de lotsbestemming der volkeren”. Wanneer wij de profetische uitspraken in het Oude Testament met betrekking tot Juda en Israël koppelen aan de woorden van de Here Jezus Christus, die Hij tegen Jeruzalem uitsprak, dan ligt het voor de hand dat er nog GROTE DINGEN staan te gebeuren!

De massale bekering van de Joden aan het eind der tijden

Wanneer wij Paulus laten spreken, merken wij op dat hij in Romeinen 11:5 spreekt van “een overblijfsel” en wel één “overeenkomstig de verkiezing van de genade”. Hoe waarachtig is dan het vervolwoord: “Maar als het door genade is, is het niet meer uit de werken, anders is genade geen genade meer. En als het uit de werken is, is het geen genade meer, anders is het werk geen werk meer” (Rom. 11:6, HSV). Wij geloven dan ook dat dit “overblijfsel”, deze “rest”, vanaf de dagen van de apostel Paulus tot op heden toe weliswaar steeds groeiende is geweest, maar ook dat de aanname van de Here Jezus Christus door het Joodse volk, door de geschiedenis heen, slechts door een (relatief) kleine groep van begenadigden zal zijn geweest. Hun komen tot Christus was zeker niet “massaal”. Van het overgrote deel van dit volk waren en zijn de zinnen verhard (zie Rom. 11:25). Bij het lezen van het Oude Testament blijft de verborgenheid van het Messiaschap van de Here Jezus Christus “bedekt”. Vandaar dan ook dat Paulus schreef: “Maar wanneer het (hart van dit volk) zich tot de Here BEKEERT, wordt de bedekking weggenomen” (2 Kor. 3:16, HSV).

Bij de Wederkomst (d.i. bij de 1ste, onzichtbare wederkomst – zie noot³) van de Here Jezus Christus echter profeteert de Schrift over **een massale bekering van de Joden**. Dezen zullen dan niet langer het “Joodse geloof” belijden, maar CHRISTENEN (dat wil zeggen: **navolgers van Christus**) geworden zijn. De christenheid zal zich niet kunnen verenigen zonder rekening te houden met hen, die naar “het vlees” uit het Jodendom tot bekering zullen komen. Uit Romeinen 11:26, dat heenwijst naar het einde der tijden, blijkt dit duidelijk:

“En zo (d.i. nadat “de volheid van de heidenen zal zijn ingegaan” – zie Rom. 11:25) zal HEEL Israël (dus alle 12 stammen) zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob (de stamvader van dit Israëlitische volk van 12 stammen).” (HSV)

Het is niet mogelijk om in dit bestek het gehele vraagstuk van het Jodendom te behandelen, maar één ding staat vast: het Lichaam van Christus is slechts volledig na deelname van allen die uit beide “huizen” – dus: uit het “huis van Juda” (het 2-stammenrijk) èn uit het “huis van Israël” (het 10-stammenrijk) – tot bekering zullen komen tot de Here Jezus Christus.

Wat wordt er nu door Gods Woord onder “volheid van de heidenen” verstaan? “Volheid” duidt altijd op de aanvulling van het bestaande “tekort” en deze VOLHEID is dan, in profetisch licht, “voor tijd en voor eeuwigheid”. Er kan NA “volheid” niets meer bij komen. Het is een vertaling van het Griekse woord “pleroma”, dat weinig aanleiding biedt om dit begrip te beperken, zodat het inderdaad meer voor de hand ligt om in dit begrip “de ontplooiing van het diepste wezen” en “het bereiken van het Goddelijk doel” te zien. Nadat de genadetijd voor de heidenen voorgoed een einde heeft genomen, zal er voor Israël als geheel – dus: voor alle 12 stammen! – van Godswege een wonderlijke poortopening zijn!⁴ Het (gehele) volk Israël meende dat Gods gerechtigheid werd verkregen uit de werken. Gods Woord openbaart echter het tegendeel en verklaart dat gerechtigheid de vrucht is van Gods vrije en soevereine GENADE! En wel: door het ge-

² Zie noot 1.

³ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – het artikel “De Wederkomst van Christus nader bekeken” van A. Klein en/of de studie “Gij, volk van Israël, ontwaak!” van E. van den Worm. (noot – AK)

⁴ Zie eventueel op onze website de studie “Gij, volk van Israël, ontwaak!” van E. van den Worm. (noot – AK)

loof in Christus en Zijn uitgestort Bloed⁵ voor ons! Alle volkeren ontvingen Zijn genade door dit (Bijbelse) geloof. Ook het huidige Israël – dat vooral bestaat uit Joden, uit nakomelingen van de 2 stammen van “het huis van Juda”, inclusief (een deel van) de stam Levi (zie noot 1) – zal in diezelfde God moeten geloven, wil het datzelfde heil deelachtig worden. Het ontstellende en ten hemel schreiende feit is echter daar dat dit volk, waaruit éénmaal de Messias voortkwam, Hem verworpen heeft. God deed toen over dit volk een verharding komen (zie Rom. 11:25). Gode zij dank voor Zijn grote liefde en barmhartigheid, dat deze verharding slechts ten dele is geweest en niet totaal, zodat, zij het sporadisch, toch nog bekeerlingen uit dit volk voortkwamen!

In tegenstelling tot de enkelen uit het Joodse volk die tot nu toe in Christus hebben geloofd, of nu in Hem geloven, zal er een massaal Christus-in-de-armen-vallen zijn op het getuigenis van de twee Godsgetuigen (zie Openb. 11:1-12) ten dage van de grote verdrukking. Wij geloven dat deze aanneming van het Jodendom een wereldgebeuren van het allerlaatste “ogenblik” zal zijn en baseren ons inzicht op het door de Geest geopenbaarde in Openbaring 11. Voorwaarde van deelname aan deze genade blijft GELOOF dat tot WEDERGEBOORTE leidt! Er is bij God geen andere maatstaf! Daarom schreef Paulus ook in Romeinen 11:23 (HSV):

“En ook zij (geheel Israël – zie Rom. 11:26) zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen OPNIEUW te enten.” En dit “opnieuw geënt worden” zal voor **Israël als geheel**, overeenkomstig dit profetisch Woord, NA het binnengaan van de “volheid van de heidenen” geschieden. Deze “volheid van de heidenen” (zie Rom. 11:25) is er nu beslist nog niet, want de Gemeente van de Here Jezus Christus vertoont – tot op heden – nog lang niet die van haar geprofeteerde (volmaakt geestelijke) staat en conditie. Daarom ligt óók de bekering van dit Israëlitische volk, ALS GEHEEL – vervat in de woorden: “Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Here!” (zie Matth. 23:39 en Luk. 13:35) – nog in de (vermoedelijk zeer nabije) toekomst.

Is de huidige Staat Israël een vervulde profetie?

- Heeft de huidige Staat Israël iets te maken met de vervulling van de Oudtestamentische profetieën?
- Heeft zij heilshistorische betekenis?
- Is DEZE terugkeer van de Joden naar Palestina Schriftuurlijk en uit God?

Op grond van de profetie moeten wij schrijven: beslist niet! De meningen zijn in dit opzicht ook sterk verdeeld. Ons standpunt is dat èn **het huis van Juda** èn **het huis van Israël** “verenigd, verzoend” zullen terugkeren, NADAT zij Jezus-Messias zullen hebben aangenomen en niet in een verdeelde en gescheiden toestand.

Men kan immers niet uit al die Oudtestamentische passages dat aanhalen, dat dienen mag om in de terugkeer van een (relatief) klein deel van de Joden naar Palestina “een teken” te zien. Wij moeten eerlijk zijn: de Staat Israël als zodanig, en zoals de meerderheid van haar burgers die voorstaat en zich wenst, stemt helemaal niet overeen met de wil van God. En het is dan ook niet te veel gezegd als wij beweren dat de belofte van het Oude Testament, met betrekking tot het land Palestina, in het Nieuwe Testament geen plaats meer vindt. Ook al vertoont de huidige Staat Israël opmerkelijke, opvallende en zeer bewonderenswaardige trekken, dan nòg is het christen-worden van iedere Jood een veel duidelijker teken. Hieronder zullen wij vermelden wat wij hiermee bedoelen.

Het feit, dat in de laatste tijd veel Joden een steeds levendiger belangstelling aan de dag leggen voor de Persoon van Jezus Christus heeft veel meer betekenis, dan de terugkeer van een slechts klein gedeelte van het volk naar Palestina. En het is in dit licht, dat wij onszelf een meer positieve houding moeten voorschrijven tegenover hen; want in dit licht herkennen wij in hen onze “broeders en zusters van morgen” en daarom dienen wij ook hèn lief te hebben. Voorwaar (!) het getuigenis van het Lichaam van Christus mag niet verduisterd worden, zelfs niet door een schaduw van antisemitisme.

De liefde van Christus verbiedt ons om ons tevreden te stellen met de hoop op de verheerlijking van de Gemeente alleen; wij geloven in de VERNIEUWING van alle dingen. Gods oog is gericht op ALLEN, die Hij roept uit ALLE volken. Zoals “het oordeel (van God) begint bij het huis van God” (zie 1 Petr. 4:17), om vervolgens de gehele wereld te bereiken, net zó begint het HERSTEL eerst met Gods kinderen,⁶ om dit herstelproces vervolgens met de gehele aarde te vervolgen. Golgotha is de ontmoetingsplaats geweest tussen het Godsrijk en de wereld... Jezus, Die Pasen – en dus waarlijk: dood en opstanding – heeft doorgemaakt, heeft de sleutels van (eeuwig) oordeel èn (eeuwig) leven...

Op Golgotha heeft God de wereld, die zich van Hem afwendt en Hem haat, veroordeeld; maar op “de dag des Heren”⁷ zal blijken, hoe verschrikkelijk, onherroepelijk dit oordeel is.

⁵ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie “*De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, Dat nu op de hemeltrouw zit, over satans zondemacht*”, van E. van den Worm. (noot – AK)

⁶ Zie eventueel op onze website de studie “*Het Goddelijke herstelwerk in de Gemeente/Kerk in de eindtijd*” van E. van den Worm. (noot – AK)

⁷ Zie eventueel op onze website de studie “*De Dag van JaHWeH (of: De Dag des Heren)*” van E. van den Worm. (noot – AK)

Op Golgotha heeft God de wereld ook onthuld, hoezeer Hij haar liefheeft en op “de dag des Heren” zal deze liefdevolle aanvaarding ook openbaar worden in haar onpeilbare rijkdom. Amen.

Wij weten nog niet hoe het in de toekomst verder met de Staat Israël gaan zal. Wij geloven niettemin dat de profetie van Zacharia 12:10-14 een ervaring zal worden, welke door vele (zo niet alle) volken zal worden gekend:

“Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem (Jezus) rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen (SV: kermen), zoals men bitter klaagt (SV: kermt) over een eerstgeborene. Op die dag zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadad-Rimmon in het dal van Megiddo. Het land zal rouw bedrijven, ELK GESLACHT afzonderlijk: het geslacht van het huis van David afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het huis van Nathan afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het HUIS van LEVI afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van SIMEÏ afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, AL DE OVERIGE GESLACHTEN: elk geslacht afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk.” (Zach. 12:10-14, HSV)

Hier is sprake van een samengaan van ISRAËL en JUDA, en dus van ALLE 12 stammen! Wij weten niet welke politieke verwickelingen er nog zullen komen in verband met de Staat Israël, maar het historisch feit van **Gods Verbond met Abraham** is daar. En zij omvat BEIDE huizen, zowel Juda (het 2-stammenrijk) als Israël (het 10-stammenrijk)! En zo iets is van historisch belang, juist in verband met Christus' wederkomst. Daarom geloven wij ook in de profetie van Jeremia:

“Want zie, er komen dagen, spreekt de HERE, dat Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Mijn volk, ISRAËL én JUDA, zegt de HERE, en Ik hen zal terugbrengen naar het land dat Ik hun vaders gegeven heb, en zij zullen het in bezit nemen (SV: erfelijk bezitten).” (Jer. 30:3, HSV).

Nogmaals: hier is sprake van ALLE stammen, en van beide huizen: ISRAËL en JUDA. En dit moeten wij hierbij goed leren verstaan: **Deze mozaïek van volkeren zijn waarlijk de nakomelingen van alle 12 stammen...** waarvan 10 (nu nog) in de verstrooiing zijn!⁸

God is de Stille Getuige geweest van hetgeen werd neergeschreven in de proclamatie van de Stichting van de Staat Israël op die gedenkwaardige 14de mei 1948: *“Hier (dat wil zeggen: in Palestina...) schreef Israël de Bijbel en gaf die aan de wereld. De Staat Israël zal openstaan voor de Joodse Immigratie en voor de inzameling der ballingen. Hij zal het land ontwikkelen in het belang van al zijn inwoners; hij zal gegrondvest zijn op de grondslagen van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede, overeenkomstig de visioenen van Israëls profeten. Thans zullen wij, GETUIGEND VAN HET GELOOF IN DE ROTS VAN ISRAËL, onze handtekening plaatsen onder deze proclamatie”.*

Wij willen nu deze beschouwing besluiten met het woord van de apostel Petrus:

*“En wij **HEBBEN het profetische Woord**, dat vast en zéker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, TOTDAT de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart.” (2 Petr. 1:19, HSV)*

C.J.H. Theys

Enigszins bewerkt door A. Klein

Einde van deel 8 (hoofdstuk 11) – wordt vervolgd

⁸ Zie noot 1.